

[További képek az évnyitóról a képtárban>>](#)

Baudelaire

Az utazás *(részlet)*

A kisdíák mereng mappán és tarka képen
s a Mindenség neki mint lelke éhe, tág.
Óh, mily nagy is a föld a lámpák fénykörében,
s ha már emlékezünk, mily kicsiny a világ!

Egy reggel indulunk, és velőnk teli tűzzel,
és fájó dac dagaszt, s keserű vágy izen,
megyünk, s a kósza kedv táncos habokra úz el,
ringatva végtelen lelkünk véges vizen.

Van, akit futni kész megútált hona szennye,
van, kit bölcsője zord titka úz, s van olyan,
ki csillagot figyelt, s behúllt egy női szembe,
s most vészes illatú Circéjétől rohan;

hogy ne bűvölje őt állattá a boszorkány,
fut és teret iszik, fényt és égi parázst,
húsába jég harap, s a réz nap, rája-forrván,
lassan lemossa majd arcán a csókmarást.

De igaz utazók azok csupán, kik mennek,
hogy menjenek, s szívük mint léggömb ring odább,
kik bolygó végzetük sodrától nem pihennek,
s ezt hajtják egyre csak, nem tudva mért: Tovább!